

NØVN

SAMBAND
MAGNUS GUNNARSSON
MAGGI@SOSIALURIN.FO
TLF 341800 FAX 341801

Á hesum síðum bera vit tíðindi um merkisdagar, so sum rundar føðingardagar, brúdleyps dagar, starvssetanir o.t.

Minningarorð um mína elskaða mammu Adu á Reynatúgvu

Ongantið áður eru stavirnir fálnir so ryggbrotnir og máttleysir niður á pappírið, sum hesar mongu ferðir eg havi roynt at skriva minningarorð um teg, mín elskaða mamma. Og so løgið tað ljóðar, so kennist tað ikki minni svárt at vita, at tey eru ómetaliga nógv sum sita við somu sorgtungu kvøl nú títt góða og gevandi sinni, tínar altíð hjálpanði hendur og tín inniliga nærvera er farin av Reynatúgvu fyri seinastu ferð. Tú mín elskaða móður og ættmóður hjá øllum okkara sveimandi alvum, sum søktu skjól hjá tær.

Tað stendur brennandi í barmi, og ritað í minnið, at ikki kundi eg átt eina betri mammu enn teg, og eg veit, at tey eru nógv í fylginum sum stíga sváran, nú húðaleysa tilveran trilvar síni byrjandi fet, uttan teg, her á Reynatúgvu.

Ikki tí mamma, tú livdi og upplivdi stórt sæð alt tað spennandi, sum lívið bjóðar okkum her á fold. Borin í heim til smámannakor við einum pápa sum tíðliga gjørdist álvarsliga sjúkur og at kalla óarbeiðsførur, og eini mammu sum strevaði fyri at fáa tykkum børnini undan. Og hóast tilveran mangan beit frá sær, so gjørdist tú eitt so sjáldsama gott menniskja. Tóktist sum at jú meira av mótgangi lívið bar tær, jú meira av góðum gav tú lívinum og tínum medmenniskjum aftur.

Á tín stilla og jarðbundna hátt var tú slóðari. Stóri kærleikin til pápa hevur tá í tíðini verið sum rivin burtúrur einum av stóru Hollywood-romantikarunum. Tú 17, von og blúgv, sum trúlovaðist við stóra charmørinum, farin um tey triati. Beinleiðis úrslitið av góða og vónrika hjúnalagnum gjørdust vit, børnini. Niels Jacob, Anna, Hanna, og

eg. Og hóast vit á lívsleiðini alt ov tíðliga mistu bæði pápa og Niels Jacob bróður, so helt tú eftir eina tíð, at lívið aftur smiltist til tín, og tilveran hjá tær gjørdist lívið hjá okkum børnum, svigarbørnum, ommubørnum, og langommubørnum.

Tínimonguáribarnaskúlanum á Sandi, og títt serliga blíða barnalyndi, eigur sína slóð í óteljandi barnahjörtum, sum altíð funnu rúm í barnaheimi okkara á Reynatúgvu. Hóast børnini tyrptust rundan um teg, so átti tú altíð rúm fyri øllum, og tey eldru her í grannalagnum, sum tú gjøgnum árinu hjúklaði um, teljast á nógvum hondum.

Títt serliga vinarlag við Maju og hennara hús, stendur sum ein varði og vegvisari fyri okkum øll um hvussu inniligur og reinur

vinskapur kann byggjast her á fold. Og eg veit mín góða Maja, at tín saknur sker sálina, lika so svárt sum hjá okkum.

Hendurnar hjá mammu fløvaðu ikki bara tey sum trongdu. Tær vunnu eisini vegin fram til flestu tættir innan handaligt arbeiði, ítriv, og matgerð, og listarligu gávurnar smæddust ikki burtur. Burturúr óteljandi rúgvuni av pløggum frá tínum hondum, minnst eg serliga tvinnar búnar. Bundnu klæðini, ið eg mátti brúka eftir at eg brendi meg so illani, sum lítli smádrongur. Og so føroyski búnin sum tú so stolt gav mær til mína fyrstu Ólavsøkuskúðgongu sum tingmaður.

Barnalæran frá tær og pápa varð holl og góð. Tit lærdu okkum systkini, hóast ymisk av

lyndi, at vera góð við hvønn annan. At vera góð við Føroyar. Leggja dagin og lívið í Harrans hendur, hóast boðskapurin ikki varð róptur um húsahornini. Serliga minnst eg royndirnar hjá tær at temja mítt knappa sinni. Vit vóru sum dagur og nátt í so máta. Óteljandi ferðir hevur tú biðið meg vent hin vangan til, tá høgginu komu, og orðini hoyri eg fyri mær enn, serliga tær ferðirnar í vangan ikki vikur.

Sum omma var tú sum tikin úr leikum, og nívir tað hjartarøturnar at lívinum, at tær ikki untist meira tíð og gleði saman við børnum okkara Ásu, Idu, lítla Nils, og lítla Óla. Og tey eru fleiri, ið standa í somu støðu sum okkara børn. Kristina og tú standa fyri mær sum ímyndin av vermóðir og verdóttir, og eg eri

takksamur fyri kærleikan og virðingina fyri henni, og fyri vinarlagið við vermóður mína, Ásleyg.

Mín elskaða mamma! Hóast saknurin sprengir hjarta mítt, so er vónin tó omanfyri alt, og eg veit, at vit ein dag skulu hittast aftur. Eg takki tær í eyðmjúkt fyri allar lívsins leiðir, og at tykkara lív og læra mær mangan gøtuna greiðir.

Friður verið við minninum um okkara elskaðu mammu, ommu, vermammu og langommu, Adu á Reynatúgvu.

Ein vónarrósa rann

*Úr jørðildi av vónum,
um skurvut lendið var,
tó tyrptist lív av tónum,
tí trúgvín livdi har.*

*Ein sólarglæma gevur,
tí fløva tørva man,
so mildar kenslur kínu,
tí lívi ið tú fann.*

*Títt barnalyndi blíða,
tað birti sinnir rein,
so tolin vildi stríða,
títt livdu vnaheim.*

*Tú bygdi borg av gleði,
ta tíð tær untist her,
ein slóð av gávumegi,
á tíni sælu ferð.*

*Nú brúgvín er til teirra,
sum heilsa tær av ný,
ei bíða skulu meira,
men liva ævitið.*

*Upp millum lív og deyða,
ein vónarrósa rann,
har himin randar reyður,
hon lív og sælu fann.*

Sonur tín, Páll

Føroyingar koyra deyðakoyring

Á heimasíðuni www.koyrilararin.fo er hendan greinin um týðningin av ferðslutrygd í sambandi við ferðsluna í Føroyum

Ein kann hava eydnuna við sær og sleppa snikkaleysur frá at bróta ferðslulógina, men tað er ógjøriligt, tá tað kemur til tær fysisku náttúr-

lógirnar fyri bilkoyring. Lógarbrot av ferðslulógini, verður tá revsað alt fyri eitt við einari vanlukku.

Tí er tað alt avgerandi at ein royndarkoyri- og hálkubreyt (koyriteknisk anlegg) í stundini verður set á Føroyakortið.

Á einum tilíkkum anleggi kann einroyna nøkur grundleggjandi fysisk viðurskipti við bilkoyring, so tað hjálpir einum at skilja týðningin av at tillaga ferðina

og stýringina eftir umstøðunum. Eisini at læra kynstrið at stýra bilinum við hólvgari ferð í ávísam hættisligum støðum.

Royndarkoyri- og hálkubreyt á Føroyakortið, ongan tíð ov skjótt. Hetta er ein fyrirtreyt fyri, at vit í Føroyum kunnu fáa tryggar og góðar bilførarar.

(be)

